

Halandóság előtti, halandó és örökkévaló családunk

A halandóság előtti családunk

„A családot Isten rendelte el. Ez a legfontosabb egység az időben és az örökkévalóságban. Még mielőtt a földre születtünk volna, már része voltunk egy családnak. Mindannyian »mennyei szülők szeretett lélekfia[i] vagy leánya[i]« vagyunk, akik »isteni természettel és rendeltetéssel rendelkeznek« [A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.]. Isten a mi Mennyei Atyánk, és családjának részeként az Ő jelenlétében éltünk a halandóság előtti életben. Ott tanultuk meg első leckéinket, és ott készítették fel bennünket a halandóságra (lásd T&Sz 138:56)” (2. kézikönyv: *Az egyház igazgatása* [2010]. 1.1.1).

„Annak a nagy Istennek hódolunk, aki megteremtette a világegyetemet. Ő a mi Atyánk a mennyben. Őmiatta létezőnk, az ő lélekgyermekai vagyunk. A halandóság előtti életben családi kapcsolatban életünk vele. Olyan személyesen ismertük őt, amennyire halandó apánkat ismerjük a létezésnek ebben a szférájában” (Bruce R. McConkie, *How to Worship*, Brigham Young University Speeches of the Year [July 20, 1971], 2).

Kérdések a beszélgetéshez:

- Mi módon játszott központi szerepet a halandóság előtti életünkben a család?
- Miért jó tudni, hogy Isten a ti Atyátok, és hogy a halandóság előtti világban az Ő családjának szeretett tagjai voltatok?
- Hogyan képzelitek el, milyen volt a kapcsolatok mennyei szüleitekkel?

A halandó családunk

„Mennyei Atyánk tervének részeként családokba születtünk. Azért hozott létre családokat, hogy boldogok lehessünk, hogy szeretetteljes légkört biztosíthasson a helyes tantételek megtanulásához, és hogy felkészítsen bennünket az örök életre.

A szülőké az a létfontosságú felelősség, hogy segítsenek felkészülni gyermekeiknek a Mennyei Atyánkhoz való visszatérésre. A szülők úgy tehetnek eleget e kötelességüknek, hogy Jézus Krisztus követésére és az Ő evangéliuma szerinti életre tanítják gyermekeiket” (2. kézikönyv: *Az egyház igazgatása*. 1.1.4).

„A családot Isten tervezte meg. Szándéka szerint apaként, anyaként és gyermekként egymáshoz fűződő kapcsolatainkból és törődésünkéből adódik a legnagyobb boldogság, az élet legnagyobb elégedettséget nyújtó vetületei, és a legmélyebb örömök” (Gordon B. Hinckley, “What God Hath Joined Together,” *Ensign*, May 1991, 74).

Kérdések a beszélgetéshez:

- Mi módon játszik központi szerepet a halandó életünkben a család?
- Miben lenne más az élet, ha egyénekként, családi kapcsolatok – apa, anya, testvérek, ősök és utódok – nélkül küldettünk volna a földre?
- Milyen tapasztalatok segítettek nektek megérteni a halandó család szerepét és fontosságát?

Az örökkévaló családunk

„A boldogság isteni terve lehetővé teszi, hogy a családi kötelékek a síron túl is megmaradjanak” (A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.).

„Bár a személyes szabadulásunk a személyes engedelmségünktől függ, azt is ugyanilyen fontos értenünk, hogy mindannyian egy család fontos és szerves részét képezzük, és a legnagyobb áldásokra csakis egy örökkévaló családban lehet szert tenni. Ha a családok az Isten által eltervezett módon működnek, akkor az ott található kapcsolatok a legértékesebbek számunkra a halandóságban. Az Atya terve szerint ez a családi szeretet és kapcsolat az örökkévalóságon át folytatódni fog. A családhoz tartozás hatalmas felelősséget ró ránk abban, hogy szeressük, emeljük fel és erősítsük meg a család tagjait, és törődünk velük, hogy a halandóságban mindenki ki tudjon tartani az igazlelkűségben, és együtt élhessünk majd az örökkévalóságon át. Nem elég csupán önmagunkat megszabadítani. Az is ugyanilyen fontos, hogy a szülők és a testvérek is megszabaduljanak a családunkban. Ha egyedül térünk

vissza Mennyei Atyánkhoz, akkor ezzel a kérdéssel fogunk szembesülni: »Hol a családod többi tagja?« Ezért tanítjuk azt, hogy a családok örökkévalók. Az egyén örök természete válik a család örök természetévé” (Robert D. Hales, “The Eternal Family,” *Ensign*, Nov. 1996, 65).

Kérdések a beszélgetéshez:

- Mi módon játszik központi szerepet az örökkévaló rendeltetésünkben a család?
- Milyen igazlelkű cselekedeteket vihetnek véghez a családtagok, melyek elősegíthetik a többiek szabadulását?
- Előfordult már veletek, hogy egy családtagotok oly módon emelt fel vagy erősített meg benneteket, ami mindvégig kitarásra ösztönzött? Mikor?

